

V Praze dne 10. září 2012

Lékařská fakulta v Hradci Králové
Univerzita Karlova v Praze
Studijní oddělení
Šimkova 870
500 38 Hradec Králové

Věc: Oponentský posudek disertační práce MUDr. Lukáše Školoudíka nazvané „Využití autologního materiálu ve středoušní chirurgii“.

Disertační práce se v klinické studii zabývá tématem persistence cholesteatomu u osikulárních autograftů s návrhem takového ošetření kůstek, které by zcela eliminovalo epidermální kontaminaci autograftu. Ve studii experimentální autor studuje strukturální změny středoušních kůstek morčete, které byly vyjmuty, autoklavovány a replantovány do středoušní buly na dobu 30 dnů.

Téma obou částí je zvolené vhodně, jedná se jistě o zajímavé a aktuální téma, i když v minulosti již řešené v řadě prací. V šedesátých letech minulého století, v době hojného používání osikulárních autograftů, bylo prokázáno, že k likvidaci epidermální kontaminace autograftu nestačí pouhé mechanické opracování, ale je nutné je podrobit chemickému nebo fyzikálnímu zpracování. Jen tím lze dosáhnout dokonalé čistoty štěpu.

Stejně tak analýza zpracovaných středoušních kůstek v prostředí experimentálních zvířat byla již popsána (např. u králíků).

Práce je vědecky dobře zpracována. Po velmi podrobném teoretickém úvodu následuje část klinická a experimentální. Práce je přehledně členěna, metodika je s ohledem na zvolené téma zpracována precizně a s velkou péčí o detail. Pracovní hypotéza je vytyčena jednoznačně a jasně, výsledky jsou přehledné a odpovídají cílům stanoveným v hypotéze. Tímto jsou hlavní cíle studie beze zbytku splněny. Část věnovaná diskusi je přehledná, i když – dle mého mínění – kapitolu věnovanou anatomii spánkové kosti morčete by bylo logičtější zařadit do úvodu části věnované experimentální studii.

Není určitě chybou, že nejde o ryze původní téma. Práce potvrzuje poznatky již známé a prokázané. Moderní otochirurgie se sice ubírá spíše cestou syntetických osikulárních náhrad, které umožňují přesnější, účinnější a jednodušší umístění náhrady než autograft nebo homograft, přesto má užití osikulárních autograftů v operativě středouší stále význam, ať už z čistě lékařského anebo finančního hlediska.

Disertační práce beze zbytku splňuje stanovený cíl. Její autor prokázal schopnost samostatného vědeckého myšlení, analytického přístupu a popisu a zpracování dat. Z hlediska formálního mám pouze drobné výhrady k nepodstatným a ojedinělým jazykovým chybám, které nijak neovlivňují celkové příznivé vyznění práce. Práce je zpracována čtivě a zajímavě a svými výsledky doplňuje portfolio prací studujících možnosti náhrad při rekonstrukci převodního systému středouší.

Práci tímto doporučuji k obhajobě.

MUDr. Jiří Skřivan, CSc.